

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év március hó 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 2008. év május hó 7. napján kihirdetett 8.B.1/2006/138. számú ítéletét a II. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja**.

A II.r. vádlott fogyasztói típusú cselekményét a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés **vétségének minősíti**.

A főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti.

A IV. r. vádlott főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy abba végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A III. r. vádlott fogyasztási típusú cselekményének minősítésénél a „/A” fordulatra utalást mellőzi.

Az I. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése után 2008. év július hó 29. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. év május hó 7. napján kelt 8.B.1/2006/138. számú ítéletével az I. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt 6 évi fegyházbüntetésre, 6 évi közügyektől eltiltásra, 480.000,- forint, 10 Euro és 490 USA dollár vagyoneklobzásra,

a II. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette és 1 rb. a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés II. tétele szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 3 évi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

a III. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette és 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 4 évi fegyházbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 100.000,- forint, valamint 885 euro vagyonek Kobzásra,

a IV. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószerrel visszaélés büntette, 1 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége és 1 rb. a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntett miatt, halmazati büntetesként 3 évi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 160.000,- forint vagyonek Kobzásra,

az V. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége és 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 8 hónapi 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és

a VI. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282/A. § (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének előkészülete és 1 rb. a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetesként 350 napi tétel, napi tételenként 300,- forint, összesen 105.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 485.000,- forint és 10 euro vagyonek Kobzásra ítélte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt kábítószeres és azok adagolásához szükséges eszközök, valamint a lőfegyver és lőszeres elkobzásáról, illetve az egyéb bűnjelöl kiadásáról, illetve megsemmisítéséről.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása mellett kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnjogi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A V. r. és a VI. r. vádlottak és védőik nem éltek perorvoslati jogosultságukkal, így e két vádlottat az ítélet 2008. év május hó 13. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év november hó 28. napján kelt BF.105/2006/8. számú átiratában az ítélet megalapozatlansága miatt, hivatkozva a Be. 375. § (1) bekezdésére és 376. § (1) bekezdésére hatályon kívül helyezést és új eljárás lefolytatását indítványozta az alábbi indokok alapján.

Álláspontja szerint eljárási hibát vétett a megyei bíróság, amikor a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményét a megváltozott jogszabályi feltételek

ellenére értékelte bizonyítékként. A felhasználás idején a bűnüldözési célból végzett titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználhatóságához a Be. 206/A. § (1)-(3), (6) és (7) bekezdésében írtaknak kell teljesülniük. Ezekből nem teljesült az (1) bekezdés b./ pontjában, valamint a (6) bekezdésében írt szabály, mert hiányzik a titkos információgyűjtést végző szerv haladéktalan feljelentése, továbbá a felhasználhatóság kérdésében az ügyészi indítvány és a nyomozási bíró döntése. Tévedett a megyei bíróság, amikor a nyomozati iratok 127-129. oldalain olvasható átiratot feljelentésként értékelte. Az átiratban foglaltak tájékoztató jellegűek az ügyészség számára az addig elvégzett eljárási cselekményekről, ily módon nem tekinthető a haladéktalan feljelentési kötelezettség teljesülésének.

Az elsőfokú bíróság a titkos információgyűjtés során beszerzett telefonlehallgatások nyílttá tett anyagát anélkül értékelte bizonyítékként, hogy annak a hatályos jogszabályokban rögzített törvényi előfeltételei a bíróság általi felhasználás időpontjában fennálltak volna, ezért ennek eredménye nem rögzíthető az ítéleti tényállásban és a bizonyítékok köréből is mellőzni kell.

Az elsőfokú bíróság a Be. 85. § (3) bekezdésében foglalt eljárási szabályt is megsértette, mert a 2006. év szeptember hó 29. napján megtartott tárgyaláson 1-es, a 2-es, 3-as, 4-es és 5-ös tanúk, valamint a 2006. év november hó 29. napján megtartott tárgyaláson 6-os és 7-es tanúk meghallgatásakor nem a törvénynek megfelelően figyelmeztette, illetve oktatta ki őket, és részben elmaradt a tanúk figyelmeztetésre adott válaszána rögzítése is.

A megyei bíróság a Be. 299. §, illetve a 301. §-ában foglalt eljárási szabályokat sem tartotta be, amikor a bizonyítási eljárás befejezése előtt, arra vonatkozó egybehangzó indítvány hiányában szakértői véleményeket és egyéb okirati bizonyítékokat felolvasás helyett csak ismertette.

Az eljárási szabálysértésekből adódóan a tényállás felderítetlen és ez az ítélet megalapozatlanságát eredményezi, amely a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

Egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A I. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését tartotta fent. Álláspontja szerint az I. r. vádlottat terhelő egyetlen bizonyíték a titkos információgyűjtés során lehallgatott beszélgetések tartalma. Ennek felhasználása azonban - törvényi feltételek hiányában - kizárt. Indítványozta az I. r. vádlott felmentését vagy az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését.

Az I. r. vádlott nem kívánt felszólalni.

A II. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését tartotta fenn.

Miután a II. r. vádlott kábítószerfüggő, indítványozta annak megállapítását, hogy a tőle lefoglalt kábítószer mennyiség kizárólag a saját fogyasztását fedezte és ennek megfelelően indokolt a minősítés megváltoztatása mellett lényegesen enyhébb büntetés kiszabása.

A II. r. vádlott előadta, hogy jelenleg alkalmazottként dolgozik az 1-es Kft-nél, havi jövedelme kb. 80.000,- forint. Hangsúlyozta, hogy a kábítószerrel nem kereskedett, azt csak fogyasztotta.

A III. r. vádlott védője a felmentésre, illetve enyhítésre irányuló perorvoslati nyilatkozatát indokolva egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jogi álláspontjával.

A III. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy jelenleg egy sörözőt üzemeltet Székesfehérváron, havi jövedelme 180-200.000,- forint. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A IV. r. vádlott védője a lőfegyverrel visszaélés büntette alól - tévedés címén - a vádlott felmentését, egyebekben - az eljárásjogi kifogásokra is alapítottn - enyhítésért és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásáért tartotta fenn fellebbezését.

A IV. r. vádlott nyilatkozta, hogy Budapesten benzinkutasként dolgozik, havi jövedelme 120-130.000,- forint, egy személygépkocsi után fizet lízing díjat, egyebekben csatlakozott a védője által kifejtettekhez.

____ 0 ____

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védelmi perorvoslatokkal megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság több, a Be. 375. § (1) bekezdésében foglalt relatív eljárási szabálysértést követett el, amelyek azonban nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására az alábbiak szerint.

A másodfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal egyezően tényként állapította meg, hogy 1-es, 2-es, 3-as, 4-es, 6-os és 7-es tanúk tárgyalási meghallgatásakor az elsőfokú bíróság részéről a Be. 85. § (3) bekezdésében foglalt figyelmeztetés vagy nem hangzott el teljes körűen vagy a tanúknak az erre adott válasza nem került jegyzőkönyvi rögzítésre.

A fenti tanúk vallomásait elemezve azonban általánosságban megállapítható, hogy a bűncselekményekkel összefüggésben releváns, bizonyítékként értékelhető nyilatkozatot nem tettek, vagy előadásuk más, egyéb bizonyítékkal pótolható volt.

A 2-es, mint az I. r. vádlott élettársa vallomásában megerősítette azt az I. r. vádlott által sem vitatott tényt, hogy Székesfehérvári bérelt lakásában rendszeresen ott tartózkodott az I. r. vádlott is. A lakásban lefoglalt kábítószerrel kapcsolatban azonban vallomástételekor a Be. 82. § (1) bekezdés b./ pontja alapján részleges

mentességi jog illette meg (68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal). Így bizonyítékként értékelhető tanúvallomást nem tett.

Az 1-es és 7-es tanút az elsőfokú bíróság arra a körülményre hallgatta meg tanúként, hogy látták, amint a székesfehérvári ház erkélyéről valamit kidobtak, illetve zuhanó tárgyat láttak esés közben (68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal, 79. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 115. oldal). A házkutatási jegyzőkönyv adatai alapján megállapítható, hogy a kidobott kosárban talált 2-es Kft. bélyegző lenyomata és a lakásban lefoglalt számlákon lévő bélyegző felirata megegyezik egymással. Az egy darab megkezdett számlatömb elején ugyancsak 2-es Kft. felirat szerepel (nyomozati iratok II. kötet 559. oldal, házkutatási jegyzőkönyv 3/G oldal). A lefoglalási határozatok adatai alapján így egyértelműen megállapítható volt, hogy a kábítószer tartalmazó kosarat a székesfehérvári lakásának erkélyéről dobták ki, ahol az I. r. vádlott tartózkodott.

A nyomozás során kétséget kizáró adatok merültek fel arra, hogy a III. r. vádlott Székesfehérváron három különböző cím alatt található lakásban is lakik. A III. r. vádlott őrizetbe vételét követő másnapon, 2004. év augusztus hó 27. napján mindhárom lakásban házkutatást tartott a rendőrség és különböző kábítószer tartalmazó tablettákat és porokat foglaltak le. Így a 3-as tanú azon tanúvallomása, hogy hétvégeken az egyik általa bérelt lakásban a III. r. vádlottal együtt tartózkodott, a házkutatás eredményének tükrében különösebb relevanciával nem bír. A tanút ugyancsak megillette a Be. 82. § (1) bekezdés b./ pontjában foglalt részleges mentesség, így a bűncselekménnyel összefüggésben tőle érdemi nyilatkozat nem is volt várható (68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal).

A IV. r. vádlott tartózkodási helyét a nyomozó hatóság és az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott vallomása és székesfehérvári lakásban talált albérleti szerződés adatai alapján állapította meg. Így 4-es tanú, főbérlet e körben tett tanúvallomása, különösebb bizonyító erővel nem rendelkezett (68. tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal).

Az I. r. vádlott kábítószer függőségével kapcsolatban - védői indítványra - tanúként hallgatta meg az elsőfokú bíróság 6-os tanút.

A megyei bíróság a függőség kérdésének tisztázása érdekében rendkívül széleskörű szakértői bizonyítást rendelt el, amelynek eredményeképpen törvényesen vonta le azt a következtetést, hogy az I. r. vádlott nem minősül kábítószerfüggőnek. E körben tehát az igazságügyi orvosszakértői vélemény szolgált értékelhető bizonyítékként.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az Egészségügyi Minisztérium módszertani levele alapján a 6-os tanú mint addiktológus, a kábítószer függőség véleményezésére nem is jogosult, csak az ezt megelőző, illetőleg azutáni kezelés mikéntjére nyilatkozhat.

Az előzőekben kifejtettek alapján az említett tanúvallomásokat a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből a Be. 78. § (4) bekezdése alapján kirekesztette, mert az elsőfokú bíróság a Be. 375. § (1) bekezdés II. fordulata szerint a bizonyítás

törvényességére vonatkozó szabályokat megsértette. Ugyanakkor ezen bizonyítékok kirekesztése az ügy lényegi elbírálását nem befolyásolta.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy 5-ös tanú teljes körű kioktatása és az erre adott válasz is a Be. 85. § (3) bekezdése alapján pontos jegyzőkönyvi rögzítést nyert, így - eltérően az ügyészi indítványtól - vallomása bizonyítékként értékelhető volt. (68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal).

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az iratismertetés kapcsán nem a Be. 299. § (1) bekezdésének szóhasználatával olvasta vagy olvastatta fel a vádlottakról készült szakértői véleményeket valamint egyéb okirati bizonyítékokat.

Önmagában az okiratok „ismertetése” nem ellentétes az eljárási törvény rendelkezéseivel és nem sérti a közvetlenség elvét sem, mert a Be. 301. § (3) bekezdése alapján az ügyész a védő és a vádlott egybehangzó indítványára a tanács elnöke engedélyezheti, hogy az okirat felolvasása helyett lényegének ismertetésére vagy megjelölésére kerüljön sor. Jelen esetben azzal követett el relatív eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság, hogy e tárgyban elmulasztotta nyilatkoztatni az ügy előbbi szereplőit. A törvényben előírt „felolvasás” helyett alkalmazott „ismertetés” ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a bíróság olyan bizonyítékokra alapította a tényállást, amelyet ne tett volna a tárgyalás anyagává. Az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás menetében a szakértői vélemények az igazságügyi szakértők személyes meghallgatásával részletes megbeszélésre, ismertetésre kerültek, a felek pedig kérdéseikkel, észrevételeikkel, indítványaikkal perbeli jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták. Így az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabálysértése a Be. 375. § (1) bekezdése alapján nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője, de a vádlottak védői is vitatták a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyag felhasználhatóságának törvényességét.

Törvényesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adott ügy nyomozati szakában és az ügyészi vádemelés előtt - 2006. év július hó 1. napját megelőzően - a titkos információgyűjtés az akkor hatályos jogszabályi feltételeknek megfelelt.

A jelenlegi törvényi előírásokat vizsgálva - az ügyészi érveléstől eltérően - a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Be. 206. § (1) bekezdés b./ pontjában megfogalmazott feltétel teljesült. E pont beiktatásával a törvényhozó célja az volt, hogy a titkos információgyűjtés során keletkezett adatok haladéktalanul felhasználásra kerüljenek kizárva ezzel az un. „készletre dolgozás” lehetőségét, az adatok birtokában a nyomozás elrendelésre kerüljön, meginduljon. A Be. 170. § (1) bekezdése alapján a nyomozás vagy hivatalból vagy feljelentésre indul meg. A (2) bekezdés értelmében a nyomozást az ügyész vagy a nyomozó hatóság rendeli el. A

rendelkezésre álló iratokból pedig megállapítható, hogy még a titkos információgyűjtés engedélyezésére megadott határidőn belül, a nyomozó hatóság elrendelte a nyomozást, a gyanúsítottak őrizetbe vételére sor került és házkutatásokat, lefoglalásokat fogantatosítottak. Hivatalból elrendelt nyomozás esetén pedig a Be. szabályai szerint külön feljelentés megtétele fogalmilag kizárt. Így a törvényalkotó célja, az eljárás haladéktalan megindítása teljesült.

A Legfőbb Ügyészi emlékeztető 241. pontja értelmében a nyomozó hatóság az általa elrendelt nyomozásról az ügyészt a feljegyzés megküldésével értesíti. A jelen nyomozati iratok 127-129. oldalain található átirattal a nyomozó hatóság ezen kötelezettségét teljesítette az ügyészség felé.

Megjegyzendő, hogy jelen esetben a titkos információgyűjtést végző szerv és a nyomozást elrendelő hatóság egyaránt a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság volt.

Az iratok tartalma alapján megállapítható továbbá, hogy az ügyészség eleget tett az Alkotmánybíróság 14/2002. (III.20.) AB határozatban kifejtett tisztességes eljárás (fair trial) követelményének is, amikor a benyújtott vádiratban minden vádlottnál a bizonyítékok megjelölésekor feltüntette a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagot, indítványozva annak felhasználását és értékelését. Ekként a Be. 206/A. § (6) bekezdés I. fordulatában megfogalmazott törvényi feltétel is megvalósult.

Tényként rögzíthető, hogy az ügyészi indítványról a nyomozási bíró - a perbíróságra egyébként nem kötelező érvényű - határozattal nem döntött, de egyrészt a Be. szabályai ex nunc hatályúak, másrészt e jogszabályok későbbi változását nem lehet a vádlottak terhére róni.

A másodfokú bíróság a fent kifejtettek ellenére nem értékelte bizonyítékként a titkos információgyűjtés során lehallgatott beszélgetések konkrét tartalmát. A hanganyagból, az elsőfokú bíróság által a tényállásba átemelt párbeszédéből kizárólag annyi állapítható meg ítéleti bizonyossággal, hogy a vádlottak kereskedési célzattal vásároltak, illetve árusítottak kábítószer.

Arra azonban, hogy a megbeszélések alapján pontosan mikor, hány alkalommal, milyen mennyiségű és hatóanyagtartalmú kábítószer adásvétele realizálódott, kétséget kizáró következtetés nem vonható le. Így a másodfokú bíróság az „In dubio pro reo” elve alapján az elsőfokú ítéleti tényállásból kizárólag a kábítószerrel kereskedés tényére vonatkozó megállapításokat fogadta el, míg a telefonbeszélgetések alapján a kereskedéssel érintett kábítószer-mennyiség összeadását a tényállásból - egyéb bizonyítékok hiányában - mellőzte. Az értékesítés céljából megszerzett kábítószer-mennyiség hatóanyagtartalma ekként csak becsléssel állapítható meg.

A vádlottak kereskedői magatartását alátámasztja továbbá, hogy valamennyiük lakásán, tartózkodási helyén megtartott házkutatás során olyan mennyiségű kábítószer került lefoglalásra, amely lényegesen túlmutat a kizárólag fogyasztóként tartott, általában szokásos mennyiségeken.

Az I. r. vádlottól a kábítószer adagolására szolgáló mérleg, a II. r. vádlottnál feltalált kábítószer porciózott csomagolása, az I. r., a III. r. és a IV. r. vádlottaktól lefoglalt nagyobb összegű készpénz szintén a kereskedési célzatot igazolja.

A kábítószer fogyasztás tényét alátámasztja a II. r. vádlott esetében az igazságügyi szakértői véleményben megállapított kábítószer-függősége, beismerő vallomása, a vizeletvizsgálat pozitív eredménye, a III. r. vádlottnál a habituáció ténye, és a vizeletvizsgálat eredménye, míg a IV. r. vádlottnál szintén a pozitív vizeletvizsgálat, valamint a házkutatások során megtalált kábítószeresek. Ezen bizonyítékok alapján a fogyasztási céllal megszerzett kábítószer-mennyiség hatóanyag-tartalma mindhárom vádlottnál ugyancsak becsléssel állapítható meg.

Az I. r. vádlott kábítószer fogyasztásával kapcsolatban az eljárás nem tartalmazott adatokat, azt helyesen - ügyészi vád hiányában - az elsőfokú bíróság sem vizsgálta.

Az elsőfokú ítélet 5. tényállási pontjával összefüggésben az elsőfokú bíróság törvényesen értékelte a bizonyítékokat és a IV. r. vádlott ténybeli beismerő vallomása, az 5-ös tanú előadása, valamint a fegyverszakértői vélemény alapján helyes ténymegállapításokat tett.

Az előzőekben részletezett - relatív eljárási szabálysértésekből adódóan - az elsőfokú bíróság tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés a./ és d./ pontja alapján részben megalapozatlan. E megalapozatlanság azonban nem teljes körű, hanem a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja értelmében, az iratok tartalma alapján kiegészíthető, illetve pontosítható.

1. Az I. r. vádlott fogyasztói típusú elkövetési magatartását a Fejér Megyei Főügyészség 2006. év január hó 2. napján kelt B.4208/2004/90/1. számú vádiratában nem tette vád tárgyává.
2. 2004. év augusztus hó 26. napján 20 óra körül a székesfehérvári lakásban az I. r. vádlott tartózkodott, akinek őrizetbe vétele a házkutatást követően még aznap megtörtént.
3. Az elsőfokú ítélet 30. oldal 6-7. bekezdéséből az alábbi megállapításokat átemeli a tényállás 16. oldal első bekezdéséhez az alábbiak szerint. „A kidobott kosárból a kábítószereseken kívül kiesett egy 2-es Kft. feliratú bélyegző is, a lakásban, annak konyhájában pedig lefoglalásra került 1 darab megkezdett számlatömb, amelynek elején 2-es Kft. szerepel és amelynek sorszáma No 416651 - No 416700-ig szól" (nyomozati iratok II. kötet 559. oldal házkutatási jegyzőkönyv 3/G. oldal). A bélyegző felirata és a lakásban talált számlákon lévő bélyegző felirata megegyezik egymással.
4. A II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak által a vád tárgyává tett időszakban fogyasztási céllal megszerzett és tőlük részben lefoglalt kábítószer-mennyiség együttes hatóanyag-tartalma csak becsléssel állapítható meg. A II. r. vádlott esetében a kábítószer hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. A

- III. r. és a IV. r. vádlottak esetében a fogyasztási céllal megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el.
5. A II., III., IV. r. vádlottak a lefoglalt kábítószer mennyiség egy részét is fogyasztásra szánták.
 6. A II. r. a III. r. és a IV. r. vádlottak a tőlük lefoglalt kábítószer-mennyiség fogyasztáson felüli részét értékesítés céljából szerezték meg, ennek hatóanyag-tartalma becsléssel állapítható meg. A II. r. és a III. r. vádlottak esetében az értékesítés céljából megszerzett kábítószer-mennyiség hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, míg a IV. r. vádlott esetében a csekély mennyiség felső határát haladta meg, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.
 7. Az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak között elhangzott titkos információgyűjtés keretében rögzített telefonbeszélgetések tartalmát, amelyek a fedőnevekkel megjelölt kábítószer-mennyiségre, illetve azok hatóanyag tartalmának összegzésére vonatkoznak, a tényállásból kirekeszti.
 8. A II. r. vádlott alkalmazottként dolgozik az 1-es Kft-nél, havi jövedelme kb. 80.000,- forint (másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).
 9. A III. r. vádlott jelenleg egy sörözőt üzemeltet Székesfehérváron, jövedelme 180-200.000,- forint (másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal).
 10. A IV. r. vádlott benzinkút kezelőként dolgozik, jövedelme havonta 120-130.000,- forint.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás már mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt, megalapozatlanságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól, így a Be. 352. § (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárás során is.

Ekként a fellebbviteli főügyészség által indítványozott hatályon kívül helyezésnek a másodfokú bíróság álláspontja szerint nincs törvényes alapja.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, ezért a védelmi perorvoslatokban célzott felmentés szóba sem kerülhetett.

A II. r. vádlott fogyasztói típusú cselekményének kivételével az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE számú jogegységi határozatában foglaltak figyelembe vételével a vádlottak cselekményeit törvényesen minősítette.

A másodfokú bíróság által helyesbített tényállás szerint a kábítószerfüggő a II. r. vádlott által fogyasztási céllal megszerzett és becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

Ezzel a magatartásával megvalósította a Btk. 282/C. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószerfüggő által megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségét.

A III. r. vádlott fogyasztói típusú cselekményének minősítésénél - nyilvánvaló elírás folytán - a „/A. fordulatra utalást a másodfokú bíróság mellőzi.

_____ 0 _____

A büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul megjelölte, azonban azokat - a minősítés változásra és a belső arányosság követelményeire is figyelemmel - nem értékelte megfelelő súllyal valamennyi vádlott esetében.

A büntetett előéletű az I. r. vádlottal szemben, aki kereskedői tevékenységét a jelentős mennyiség alsó határát 17-szeresen meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el, az öttől-tizenöt évig terjedő büntetési tételkereten belül kiszabott fegyházbüntetés eltúlzottnak nem tekinthető.

Törvényes a mellékbüntetés alkalmazása és mértéke is.

A II. r. vádlott fogyasztói típusú elkövetési magatartása büntett helyett vétségnek minősül, míg a terjesztői típusú cselekményével érintett kábítószer-mennyiség hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség felső határát másfélszeresen haladja meg. Így az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés enyhítése volt indokolt.

A III. r. vádlott a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélést a jelentős mennyiség felső határát meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószerre, többszörös visszaesőként valósította meg. Így büntetésének enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A belső arányosság követelményeinek figyelembevételével enyhítette a másodfokú bíróság a IV. r. vádlott főbüntetését. Ugyanakkor a büntetlen előéletű, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő hatóanyag-tartalmú kábítószerrel kereskedő vádlottal szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért a Btk. 89. § (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztést próbaidőre felfüggesztette.

A Btk. 91. § (1) bekezdése értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik. A Btk. 99. § (1) bekezdése értelmében a végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban eltöltött időt. A másodfokú bíróság egyben mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetését, mert annak a Btk. 53. § (1) bekezdésében írt törvényi előfeltételei nem állnak fenn.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a./ pontja és a Legfelsőbb Bíróság BKv. 69. számú véleményében foglaltak alapján törvényesen alkalmazott az I. r., a II. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben vagyonekobzás intézkedést.

Az I. r. vádlott előzetes fogvatartásának további beszámítása a Btk. 99. § (1), (2) bekezdésén alapul.

A fentiekben írt indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság 8.B.1/2006/138. számú ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2009. év március hó 26. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k. Dr. Hrabovszki Zoltán
s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fejér Megyei Bíróság 8.B.1/2006/138. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.B.309/2008/8. számú ítéletében írt változtatással az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerős és a IV. r. vádlott szabadságvesztésének kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. év március hó 26. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő